

Med hensyn til problemer med erstatningsboliger, økonomiske konsekvenser for kommunerne, hidtidig administrativ praksis samt kommunernes forpligtelser over for ulovligt boende i sommerhuse henvises til de i bilaget til betænkningen optrykte spørgsmål og svar.

Et andet mindretal (fremskridtspartiets medlem af udvalget) finder ikke, at miljøministerens lovforslag er tilstrækkelig positivt eller konstruktivt.

Der er bundet meget store samfundsværdier i de mange velbyggede og velisolerede fritidshuse, som i en tid, hvor der er meget store økonomiske vanskeligheder, bør kunne udnyttes samfundsmæssigt langt mere effektivt og hensigtsmæssigt. Mange ældre vil således gerne udskifte en stor lejlighed i de større byer med et sommerhus, hvorved lejligheden vil kunne overtages af en ung bolig-søgende familie.

Lovgivningen burde derfor i det mindste liberaliseres så langt, at pensionister, invalidepensionister og efterlønsmodtagere efter ansøgning kunne opnå en personlig tilladelse af sommerhuskommunen til at benytte deres fritidshus hele året, således at en lang række lejligheder og boliger i byerne kunne overtages af unge familier.

Mindretallet er derfor helt enig i de synspunkter, borgmester Otto Jensen, Sydfalster kommune, fremkom med i Lolland-Falsters Folketidende den 27. november 1982:

»Med den boligmangel, vi har mange steder, og i relation til samfundsökonomien er det en flothed at have så mange gode sommerhuse stående tomme. Jeg synes absolut, det er en god idé at give folk lov til at bo i deres sommerhus hele året – vel at mærke, hvis sommerhuset er isoleret og kvalitetsmæssigt forberedt til en helårsbeboelse.«

Mindretallet er også uenig i det »dynameløfteri« og »nøglehulskiggeri«, som lovforslaget lægger op til.

Mindretallet deler således det synspunkt, som Frederiksborg Amts Avis tilkendegiver i lederen den 2. november 1981:

»Et særligt udvalg, som miljøministeriet har haft nedsat, lægger op til, at myndighederne skal fare frem med det store skyts, når man opdager, at et sommerhus snarere anvendes som helårshus end som sommerhus.

Årsagen er, at et tilsyneladende voksende antal fritidshuse, f.eks. på Nordkysten, anvendes som helårshuse. I nogle tilfælde er det oplagt, idet beboerne er tilmeldt folkeregistret, mens andre er mere skjult i kraft af en dækadresse, f.eks. en mindre lejlighed i København eller hos venner.

Myndighederne – og specielt på regional- og landsplan – frygter, at denne udvikling bliver en bombe under de fine papirplaner. Nordkyst-kommunerne bliver jo befolkningsrigere, end man har regnet med, mens andre kommuner, specielt de storkøbenhavnske, bliver mindre.

Vi tror, man tager fejl, hvis man mener, man kan standse den nuværende udvikling. Danmark er jo ikke et samfund, hvor myndighederne hver aften kan kigge gennem nøglehullet for at kontrollere, hvorvidt der er overnattende beboere eller ej – og de familier, som vil bo i sommerhuset, kan da altid finde smutveje og bortforklaringer, så man i praksis har sommerhuset som beboelsessted.

Tendensen kan ikke overraske. Den har klar sammenhæng med den relativt korte afstand til storbyensamfundet, og man har år efter år kunnet iagttage en gradvis overgang fra sommerhuse til helårshuse, f.eks. langs hele Øresundskysten, så skillelinjen nu ligger i Hornbæk. Bilismen og den forbedrede kollektive trafik er årsagen.

Efterlønnen, arbejdsløsheden og ønsker om en tidligere pensionering har i øvrigt forstærket en række familiers ønske om at kunne bo i et betalt sommerhus en stor del af året – og mindre i f.eks. en mindre lejlighed i storbyen.

Lad os tilføje, at myndighederne selv har medvirket til at øge presset. Det er myndighederne, som har stillet betydelige krav til kloakforhold, vejforhold, renovation og bygningerne – og hertil kommer den almindelige velstandsudvikling i de seneste 30 år. Resultatet er, at mange sommerhuse sagtens kan bebos en stor del af året. Ja, ofte hele året.

Derfor: Den kamp, myndighederne nu lægger op til, er håbløs i praksis. Den er tabt på forhånd. Det viser udviklingen.

Man har efter vor opfattelse kun én vej tilbage: At samarbejde med beboerne, så man får fastslået, hvad der er helårsbeboelse og egnet hertil, og hvad der er egentlig fritidsbeboelse og egnet hertil.